

MIGNONA

Quousque tandem abutere, Catilina, patientia etiam furor iste tuus nos eludet? quem ad finem jactabit audacia? nihilne te nocturnum praesidium urbis vigiliis, nihil timor populi, nihil conatus omnium, nihil hic munitissimus habendi senatusrum ora vulnibus moverunt? Patere tua constrictam jam omnium horum conscientia te nem tuam non vides? Quid proxima, quid superis, ubi fueris, quas convocaveris, quid consilium nostrum ignorare arbitraris? O tempora, o mores! intelligit, consul videt: hic tamen vivit. Vivit iam in senatum venit: hic publici consilii participat oculis ad eadem unumquemque nostrum fortis, satisfacere reipublice videmur, si istum vitemus. Ad mortem te, Catilina, duci, jussu dem oportebat: in te conferri pestem istam, quae jamdiu machinaris. An vero vir amplissimus, Tiberius Gracchum, modice reipublicae, priusquam interfecit: Catilinam eadem atque incendiis vastare cupientem, nos

MARCUS TULLIUS CICERO ARPINATE

ATQUE LATINAE ELOQUENTIAE PATER AC PATER

BRUSSELLES